

ముందని రెట్టించబడింది. అది ప్రజల సమస్యలు తెలుసుకోడంలో ఆసమర్థురాలు కావచ్చు. కాని దాన్ని విషయంలో తీసుకుంటే, ఎంచేతనంటే, ప్రజల సమస్యలు ఏ మనిషికి తెలియనంతటి చిక్కుల్లో వున్నాయి. ఢిల్లీ హిందూ దేశానికి రాజధాని, హిందూదేశం ఢిల్లీకి రాజధాని తెలియదు. అయినా దాన్ని తీసుకుంటే, కారణం అది భూగోళం ఎప్పుడూ చదవలేదు. ఈ ఉపస్థానాల ప్రభావంవల్ల ఇదివరకు కచూమర్ మల్ ని వట్టి బొగ్గువ్యాపారమే అనుకునే చాలమంది ఆయన్ని సర్వశ్రేష్ట రాజనీతిజ్ఞునిగా భావించడం మొదలైంది. నాళ్ళలో చాలమంది బొగ్గులపే ఈయన వద్దనే కొనటం మొదలైంది.

కేట్ కచూమర్ మల్ కి పోటీగా ఇద్దరభ్యర్థులే ఉండేవారు. ఎన్నికలికి కొన్ని రోజులముందు మున్సి కలమ్ దీన్ 'కలమ్' ఒకణ్ణి విరమించుకొని

చూడడానికి రాజీ చేసేశారు. విరమించుకోడానికి కారణం ఏమిటంటే మున్నీ గారితనకి, 'ఒకవేళ మీరు గెలిస్తే కర్రగుడ్ల గూబ ఓడించేసిందని అంతా పేషాకోళం చేస్తారు' అని తెలియజేశారు.

రెండో ఆభ్యర్థి చివరి వరకూ నిలబడ్డాడు. ఎంచేతనంటే అతను దృఢప్రకృతి గలవాడు. అతనికి కేట్ గారిలో ఎనిమిదోవంతు ఓట్టూచ్చాయి, పాపం డిపాజిట్టు పోయింది. అతను శిక్షితుడు, రాజనీతి తెలుసు, బహుశా ప్రజాసేవకూడా చేయగలడు, ఇవన్నీ వాస్తవమే! కాని ఆ అభ్యర్థుడు చేసిన తప్పేమిటంటే తన గుర్తు హుమ్మా (ఒక ప్రసిద్ధపక్షి. ఇది వట్టి దుమ్ములు తింటుందని, ఎవడి నెత్తిమీదైనా దీని నీడపడితే వాడు రాజైపోతాడని చెబుతారు) ఎంచుకున్నాడు. మన దేశంలో కర్రగుడ్లగూబ ముందు హుమ్మా నెవడూ లెక్కచేయడని మీకు తెలుసుగా?

స్కెచ్

సంతాప సభ

వి. ఎన్. ఆచార్య

అప్పుడే నిద్రలేచి కాఫీతాగి వరండాలో కూచుని పేపర్ చదువుతున్నాను.

వంచాయతీ బోర్డు ఫ్యూన్ ముసలయ్య వాకిట్లోవచ్చి నిలబడ్డాడు.

"ఏం ముసలయ్యా" అని పలకరించాను. యాభైవిళ్ళ మనిషి కాస్తా ఏడుస్తూన్నట్టుంటే ఏదో గొప్ప కష్టాల్లో చిక్కుకున్నాడనే నా ఆదుర్దా.

"ఏమీలేదు సార్! మన పూరికి గొప్ప కట్టం వచ్చింది సార్. లేకుంటే అంతటి మగాళ్ళుడు వున్న పళంగా వచ్చి పోడుసార్. అంత మా రాజు మళ్ళీ ఎక్కడ పుడతాడుసార్ ఈ దరిద్రం కొంపలో!" అని ఎంతో బాధపడుతూ అన్నాడు ముసలయ్య.

నాకు గుర్తొచ్చింది. ఆ ముందు రోజు రాత్రి మా పూరిలో తెల్ల షావుకారు భద్రయ్యగారు వచ్చిపోయారు.

"అవును ముసలయ్యా! మ రేం చేస్తారు." అన్నాను సానుభూతి కూడా కనబరుస్తూ.

"మిమ్మల్ని మా పెసిడెంటుగోరు పిలుచుకు రమ్మన్నారు సార్" అన్నాడు ముసలయ్య.

నాకు ఆశ్చర్యమూ, ఆదుర్దా కలిగింది. మా వంచాయతీబోర్డు ప్రెసిడెంటు చలమయ్యగారుంటే అంత పలుకుబడిగల ఆసామీ.

"నన్ను పిలవడమెందుకు ముసలయ్యా?" అన్నాను ఆశ్చర్యంతో.

"అదేసార్! భద్రయ్యగోరి శవాన్ని ఈయాల దగనం చేస్తారట. మిమ్మల్ని రమ్మన్నారు." అన్నాడు ముసలయ్య.

నేను ఆశ్చర్యంతో ఏమీ అర్థంకాని ధిక్కారంతో ముసలయ్య వెంట వెళ్ళాను.

ప్రెసిడెంటు చలమయ్యగారు నేను వెళ్ళేసరికి ఎవరో పాకీవాళ్ళమీద నిఘ్నలు కక్కుతున్నాడు.

నేను వెళ్ళేసరికి వాళ్ళని అలా వదిలేసి “రండి! మీకోసం ఎదురుచూస్తున్నాను” అన్నాడు.

లోపలికెళ్ళి కూర్చున్నాం.

“భద్రయ్యగారిలాంటి వ్యక్తి ఇంత అకస్మాత్తుగా అరవై సరిగ్గా పూర్తికాకముందే చనిపోవడం చాలా అన్యాయం!” అన్నాడు.

“అవును! అలాగే అనుకుంటాను. నన్నెందుకో రమ్మన్నారట!” అన్నాను.

“అదేనండీ! ఈ రోజు సాయంత్రం భద్రయ్యగారికి దహన సంస్కారాలు జరుపుతున్నాం. శవాన్ని పూగేరింపుగా తీసుకువెళ్ళున్నాం. పూరే గింపు ఆఖరులో మీరు భద్రయ్యగారిని గురించి ఒక చక్కటి ఉపన్యాసం ఇవ్వాలి. చూడండి ఎంత చక్కగా ఆయన గుణగుణాల్ని వర్ణించినా ఆయనకు మనం ఇంకా ఋణబాధి వుంటాం” అంటూ భావోద్వేగంతో చిన్న ఉపన్యాసం ఇచ్చాడు ప్రెసిడెంటు చలమయ్యగారు.

నేనోడో ఒకటి చెండు నాటకాలైతే రాసి. రచయిత ననిపించుకున్నానుగానీ ఉపన్యాసం ఇవ్వటం చాతకాదు. అయినా అంగీకరించక తప్పదు.

“అలాగే ఇస్తానులెండి. కానీ భద్రయ్యగారిని గురించి కొన్ని వివరాలు ఇస్తే రాసుకుంటాను” అన్నాను పేవరు పెన్నిలూ తీసుకుంటూ.

“ఓ! మరిచిపోయాను. మీరు ఈ పూరికి కొత్తకదూ?” అంటూ పళ్ళికిలించి వికాలంగా నవ్వాడు ప్రెసిడెంటు చలమయ్య. ఆ కుర్చీలో ఆలాగే కూర్చుని కాసేపు నిదానంగా చుట్టపీల్చి “భద్రయ్యగారు ఈ పూళ్ళోకెల్లా డబ్బున్నవాడు. ఒకసారి నాతో ప్రెసిడెంటు పదవికి బోటి పెట్టాలనుకున్నాడు. అంత డబ్బున్నవాడు నిలిస్తే మన వనేమయినా వుందా? కాళ్ళావేళ్ళా బ్రతిమిలాడి ఎలాగో మాన్పించాను!”

నేను కాగితంమీద భద్రయ్యగార్ని గురించి వివరాలు “గొప్ప ధనికుడు” అని రాసుకున్నాను.

ఆకర్షిత ప్రెసిడెంటు చలమయ్యగారు చాలా సేపు అలోచించాడు. చివరికి “చూశారూ! ఇలాంటి మీటింగులకు భద్రయ్యగార్ని గురించి చెప్పాలంటే అందుకు తగినవాడు ఘోషకారు వీరయ్యగారే. భద్రయ్యగార్ని గురించి నాకూ

అంతగా తెలీదు. చూడండి మాకేమంత పరిచయం కూడాలేదు...”

నేను ప్రెసిడెంటు చలమయ్యగారి దగ్గిర్చుంటే సెలవు పుచ్చుకొని ఘోషకారు వీరయ్యగారి దగ్గిరకి వెళ్ళాను.

“పాపం! భద్రయ్యగోరు చాల మంచివారండీ! గొప్పగా డబ్బున్నవాడు. ఆయన దగ్గిర డబ్బు అప్పుచ్చుకోని ఘోషకారు మనిషి ఈ పూళ్ళో లేడంటే నమ్మండి!” అన్నాడు ఘోషకారు వీరయ్యగారు.

“ఆ సంగతి ఇదివరకే రాసుకున్నానండీ. ఇంకా భద్రయ్యగార్ని గురించి ఏమన్నా చెప్పండి.”

“చెప్పడానికే ముందండీ! ఆయన ఈ పూళ్ళోకెల్లా ధనికుడు చూడండి. ఆయన్ను గురించి నాకూడా ఏమీ తెలీదు. కాంట్రాక్టర్, ఖాదర్ సాహెబ్ గారు మీకు ఆన్ని చెప్పతారు.” అని పళ్ళికిలించి నవ్వాడు వీరయ్యగారు.

కాంట్రాక్టర్ ఖాదర్ సాహెబ్ గారికూడా ఏమీ అంతగా అంటే ఉపన్యాసానికి ఉపయోగ పడేవిధంగా భద్రయ్యగారి గుణగుణాల్ని గురించి తేలీదు. ఆయన డాక్టర్ హెన్రీ దగ్గిరకి వెళ్ళి మన్నారు.

నేను వెళ్ళేసరికి డాక్టరు హెన్రీగారు తోటలో తలక్రింద వుంచి కాళ్ళ పైకియైత్తి కనరత్తు చేస్తున్నారు. నన్ను చూస్తూనే లేచి ఆహ్వానించారు.

“భద్రయ్యగారు, పాపం!” అన్నాను కుర్చీలో పచ్చి కూచుంటూ డాక్టర్ హెన్రీగారు “మూడు రోజుల క్రితమే చెప్పానండీ. పక్షవాతానికి చిక్కుడుకాయలు తింటే వినువుతుంది చెప్పండి!” అన్నారు డాక్టర్ హెన్రీ.

“అవును. పాపం! ఆయన మరణానికి మన గ్రామం అంతా విచారిస్తున్నది. దహన సంస్కారానికి ముందు ఒక చిన్న సంతాప సభ జరపాలనుకొన్నారు. అందులో నన్ను ఉపన్యాసం ఇవ్వమన్నార ప్రెసిడెంటు చలమయ్యగారు. ఆయన్ని గురించి వివరాలు ఏమన్నా...”

“అబ్బే! నాకట్టె వివరాలు తెలియవండీ ఆయన గొప్ప ధనికుడు నా బిల్లు అప్పటికివ్వుడు ఇచ్చేస్తువుంటాడు. మీకు ఆయన్ను గురించి చెప్పాలంటే హెడ్ మాస్టర్ సీ తా రా మయ్య గారి దగ్గిర

వెళ్ళాలి" అని డాక్టర్ గారు నన్ను గేటుదాకా సాగనంపాడు.

హెడ్ మాస్టర్ సీతారామయ్యగారి దగ్గరకి వెళ్ళేటప్పటికీ మధ్యాహ్నం మూడు గంటలయింది నాకు భద్రయ్యగార్ని గురించి తెలిసిన వివరమల్లా ఆయన "గొప్ప ధనికుడు"

"ఆ మాటకొస్తే నేనే ఒక సంతాప సభజరిపి నా కృతజ్ఞతను వెలిబుచ్చాను లనుకున్నానండీ ఇప్పటికైనా మించింది లేదు. శవం వూరేగింపుగా వెళ్ళుతున్నప్పుడే మా స్కూలుదిగ్గర ఒక ఊణం ఆపి భద్రయ్యగారికి నా ఆఖరు ఆభినందనాలు తెలుపుకుంటాను" అన్నాడు హెడ్ మాస్టర్ సీతారామయ్య.

"అలాగే చెయ్యొచ్చు. భద్రయ్యగారిని గురించి నాగొన్న వివరాలు కావాలి!"

"వివరాలు...వివరాలు తెలుసుకోవటానికి ఆ మాటకొస్తే నేనే కాంగ్రెసు పుల్లయ్యగారి దగ్గరకి వెళ్ళాలనుకుంటున్నాను..."

నేను సీతారామయ్యగారితో అట్టే కాలం వృధాపుచ్చక కాంగ్రెసు పుల్లయ్యగారి దగ్గరకి వెళ్ళాను.

"1942 ఉద్యమంనుండి మొన్నజరిగిన ఎనిమిదవ స్వతంత్ర దినోత్సవండాకా ఆయన అన్ని మీటింగులకూ డబ్బులిచ్చేవారు గొప్ప డబ్బున్నవాడు ధనికుడు.." అంతకంటే కాంగ్రెసు పుల్లయ్యగారు ఏమీ వివరాలు ఇవ్వలేదు. "మీరు పంచాయతీబోర్డు ప్రెసిడెంటు చలమయ్యగారి దగ్గరకి వెళ్ళండి ఆయన అన్ని చెప్పతాడు!" అని సలహా ఇచ్చారు. కాంగ్రెసు పుల్లయ్యగారు.

చలమయ్యగారిదగ్గరకి వెళ్ళితే మళ్ళీ రేపటి దాకా ఇప్పుడు వెళ్ళివచ్చిన వాళ్ళందరిదగ్గరకీ తిరగాలి. సాయంత్రం సంతాప సభా దాహన సంస్కారం.

ఇంతలో ఒక పెద్ద వూరేగింపు భద్రయ్యగారి శవాన్ని మోసుకుని వెళ్ళుతున్నది. అందులో నేను ఇంతవరకూ కలసుకొని వచ్చినవారంతా ముందు నిల్చుని వున్నారు.

నేను షక్తికీతప్పకున్నాను. నేనేం ఉపస్యారం ఇవ్వాలి!

నా కాకితంలో 'భద్రయ్యగారు గొప్పధనికుడు' మినహాయించి ఇంకేవివరమూ చేరలేదు!

(ఒక యుగోస్లావ్ కథ ఆధారం)

గేయం

కలహాంతరిత

శ శాంక

వలచివచ్చిన హృదయమిచ్చి పలుకనైతి విసిగి మాధవుడిపుడు వెడలినాడెక్కడికో!

విరిదండ సిగదురుమ సరస జేరెనుగాని విరసముగ వ్రేల్వొరిచి నే పరాజ్ముఖనైతి!

వలచివచ్చిన హృదయమిచ్చి పలుకగనైతి విసిగి మాధవుడిపుడు వెడలినాడెక్కడికో!

చుబుకమ్ము చేద్రిప్పి బ్రతిమాలుకొనెగాని పాడుకోపమువిడచి పలుకాడలేనైతి!

వలచివచ్చిన హృదయమిచ్చి పలుకగనైతి విసిగి మాధవుడిపుడు వెడలినాడెక్కడికో!

గట్టిగా కౌగిటను బట్టి గ్రుచ్చెనుకాని పరుసాన బడిపోయి బలిమి పోద్రోసెతిని!

వలచివచ్చిన హృదయమిచ్చి పలుకగనైతి విసిగి మాధవుడిపుడు వెడలినాడెక్కడికో!

గడియ సైషగలేని వలపు నాయెడదాచి బయలకి కోపమును భగవానుడిటులిచ్చె!

వలచివచ్చిన హృదయమిచ్చి పలుకగనైతి విసిగి మాధవుడిపుడు వెడలినాడెక్కడికో!